พฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นของผู้ปกครอง เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

Teen-Parenting Behavior to Prevent a Teenager from Premature Pregnancy

ธวัชชัย เอกสันติ* และพัชรินทร์ ยุพา

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

เบอร์โทรศัพท์ : 08 - 9068 - 3882 ; Email : tawatchaiswu_89@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นของผู้ปกครองเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร สำรวจจากผู้ปกครองวัยรุ่น อายุ 10 – 19 ปี จำนวน 111 ครอบครัว ใช้แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการเลี้ยงดู 4 ด้าน คือ ด้านการติดตามผลการเรียน ด้านการอบรมสั่งสอน ด้านการสื่อสารกับวัยรุ่น และด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นของผู้ปกครองเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ด้านการติดตามผลการเรียน ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การรับฟังปัญหาในการเรียน ($\overline{X}$ =2.65) ต่ำสุดคือ มักอนุญาตให้ไปทำรายงานบ้านเพื่อนตอนเย็น ($\overline{X}$ =1.50) ด้านการอบรมสั่งสอนวัยรุ่นหญิง เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การเคารพพ่อแม่และผู้ใหญ่ และการมีน้ำใจต่อผู้อื่น ($\overline{X}$ =2.88) ต่ำสุด คือ การไม่ไปค้างคืนนอกบ้าน ($\overline{X}$ =2.61) ด้านการอบรมสั่งสอนวัยรุ่นชาย เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การเคารพพ่อแม่และผู้ใหญ่ ($\overline{X}$ =2.72) ต่ำสุด คือ การไม่เที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ ($\overline{X}$ =2.42) ด้านการสื่อสารกับวัยรุ่น เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\overline{X}$ =2.59) ต่ำสุด คือ ไม่ใช้คำพูดรุนแรง ($\overline{X}$ =1.96) ด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ควบคุมไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ($\overline{X}$ =2.81) ต่ำสุด คือ ไม่อนุญาตให้ไปค้างคืนบ้านเพื่อน ($\overline{X}$ =2.46)

สรุปพฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นของผู้ปกครองในเรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ คือ การใช้คำพูดรุนแรง และการไม่เข้มงวดเรื่องการเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ และการอนุญาตให้ไปทำรายงานบ้านเพื่อนตอนเย็น ซึ่งผู้ปกครองควรได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่น เพราะสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งจะส่งผลต่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โดยคณะผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการต่อไป

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่น; วัยรุ่น; ผู้ปกครอง; การตั้งครรภ์

Abstract

The objective of this study was aimed to examine the teen-parenting behavior that prevents the teenagers from premature pregnancy in Tabrang, Prathongkam, akhon Ratchasima Province.

Methodologically, survey was conducted with parents of adolescents aged 10-19 years living in two villages; totaled of 111 households. The interview was used to investigate parenting behavior that prevents the teenagers from premature pregnancy in four following areas; 1) follow-up of learning achievement, 2) instruction, 3) communication, and 4) control of inappropriate behavior. For data analysis, the statistics implemented included percentage, mean, standard deviation, minimum, and maximum.

The results showed parenting behavior that prevents the teenagers from premature pregnancy on follow-up of learning achievement; the highest average score was hearing problems on learning ($\overline{X}$ = 2.65) while the lowest average score was a permission to go to the friend's house in the evening for homework reasons ($\overline{X}$ = 1.50), on instruction to female adolescences; the highest average score was respect for parents and adults, and be considerate towards others ($\overline{X}$ = 2.88) while the lowest average score was not stay overnight at other places ($\overline{X}$ = 2.61), on instruction to male adolescences; the highest average score was respect for parents and adults ($\overline{X}$ = 2.72) while the lowest average score was not hang out at nightclubs ($\overline{X}$ = 2.42), on communication; the highest average score was the exchange of ideas ($\overline{X}$ = 2.59) while the lowest average score was not use harsh words ($\overline{X}$ = 1.96), and lastly on the control of inappropriate behavior; the highest average score was control not to have sex at school age ($\overline{X}$ = 2.81) and the lowest average score was not allowed to go to a friend's house overnight ($\overline{X}$ = 2.46).

The results of this study demonstrated that teen-parenting behavior in the areas with low average scores; e.g. use of harsh words, not restrict the hang out in the nightclubs, and permission to go to a friend's house in the evening for homework reasons; the parenting skills should be developed; especially; communication skills about sexuality, because the healthy family influences preventing the premature pregnancy in teens. The data obtained from this study can be further applied to plan the action research.

Keyword : Teen-parenting Behavior; Teens; Parents; Pregnancy

บทนำ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมและการสาธารณสุขของไทย เนื่องจากพบว่า วัยรุ่นมีแนวโน้มมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับวัยรุ่นไทย อายุระหว่าง 15 – 25 ปี พบว่า ปัจจุบันนี้เด็กวัยรุ่นไทย มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลให้เด็กวัยรุ่นไทยตั้งครรภ์จำนวนมาก อีกทั้งยังพบว่ามีแม่ที่เป็นวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปีนั้น มีอัตราคลอดบุตรสูงเป็นอันดับ 1 ของเอเชีย คือ ร้อยละ 16.2 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ คือไม่ควรเกินร้อยละ 10[1] โดยมีวัยรุ่นไทยอายุน้อยสุดที่คลอดบุตรในโรงพยาบาลของรัฐ คือ อายุเพียง 10

ปี[3] อีกทั้งจากผลการสำรวจพฤติกรรมและทัศนคติด้านเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั่วโลก อายระหว่าง 16 - 21 ปี พบว่าวัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงสูง คือ ร้อยละ 52 นิยมมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ซึ่งถือว่าเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในโลก การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นไทยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบเพียงร้อยละ 23 ซึ่งก็เป็นค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดในโลกเช่นกัน และยังพบว่าพ่อแม่ไทยสอนเรื่องเพศให้ลูกน้อยที่สุดในโลก คือ เพียงร้อยละ 1 เท่านั้น ในขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกคือร้อยละ 12[5] จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นไทยกำลังมีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศ ซึ่งผลกระทบที่ตามมา คือ ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์[13] นอกจากนี้แล้ว การมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมทางเพศของวัยรุ่นไทย ยังก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะการติดเชื้อเอดส์[7]

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยตัวของวัยรุ่นเอง ในการรับรู้ความสามารถของตนเองในเรื่องเพศสัมพันธ์ ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น การเลี้ยงดู การให้ความรู้และทัศนคติต่อการป้องกันการตั้งครรภ์[11] โดยเฉพาะคนในครอบครัว คือ พ่อกับแม่มองว่าการพูดคุยเรื่องเพศกับลูก จะถือว่าเป็นการชี้นำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เลยไม่ยอมพูดคุยกับลูกวัยรุ่น ในขณะเดียวกันลูกวัยรุ่นก็กลัวพ่อแม่จะดุด่า เลยไม่ยอมปรึกษาเรื่องเพศกับพ่อแม่[2] จากการ literature review พบว่า ครอบครัวที่มีการพูดคุยเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่และบุตรมีแนวโน้มที่บุตรจะมีพฤติกรรมทางเพศช้า มีจำนวนคู่นอนน้อยและมีกิจกรรมทางเพศน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีการพูดคุย[9] ที่สำคัญการสื่อสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการคุมกำเนิด ดังการศึกษาวิจัยพบว่า การที่แม่สื่อสารกับลูกสาวถึงวิธีการคุมกำเนิด ทำให้ลูกสาวมีเพศสัมพันธ์น้อยลง และในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ก็ใช้การคุมกำเนิดอย่างถูกวิธี[6] ซึ่งจากการศึกษาเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองและวัยรุ่นในครอบครัวไทย พบว่าผู้ปกครองและลูกวัยรุ่นในครอบครัวไทยมีความเชื่อว่า การสื่อสารมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองกับลูกวัยรุ่น ควรจะพูดคุยเรื่องเพศด้วยกันได้[13] จากการศึกษาของ Dilorio C, Kelley M and Hockenberry EM.[8] เสนอแนะว่า บิดามารดาจะสะดวกใจที่จะพูดคุยกับบุตรที่เป็นเพศเดียวกันกับตน พบว่า การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับวัยรุ่นควรจะส่งเสริมให้พูดคุยกันในเพศเดียว คือบิดาควรพูดคุยกับบุตรชาย มารดาควรพูดคุยกับบุตรสาว[8] และยังพบว่า วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงจะพูดคุยเรื่องเพศกับมารดามากกว่า บุตรสาวจะพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับมารดามากกว่าบิดา[10] จึงพบว่ามารดาจะพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรวัยรุ่นได้ดีและมีประสิทธิภาพกว่าบิดา[12]

จากข้อมูลดังกล่าวครอบครัวจึงถือว่าเป็นแหล่งข้อมูล เป็นผู้ที่จะให้ความรู้และพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรวัยรุ่นได้ดีที่สุด ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นของผู้ปกครอง ที่ส่งผลต่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ทั้งนี้โดยมุ่งหวังให้การวิจัยครั้งนี้สามารถนำข้อค้นพบที่ได้ไปพัฒนาต่อยอด เพื่อใช้สร้างเป็นโปรแกรมหรือหลักสูตรอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาศักยภาพการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างบิดามารดากับบุตรวัยรุ่น ซึ่งเมื่อได้แนวทางที่เหมาะสมแล้วนั้น จะสามารถนำผลจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับผู้

ครอบครัวในสังคมไทยที่มีบุตรวัยรุ่นต่อไป รวมถึงนำแนวทางที่ได้ไปใช้กับสถานบริการบริการสาธารณสุขของไทย

วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของผู้ปกครอง เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ตำบลทัพรั้ง อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการศึกษาวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นวัยรุ่น อายุ 10 – 19 ปี เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นเพื่อการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โดยศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง 4 ด้าน คือ ด้านการติดตามผลการเรียน ด้านการอบรมสั่งสอน ด้านการสื่อสารกับวัยรุ่น และด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นทั้งเพศหญิงและ/หรือเพศชาย อายุระหว่าง 10 – 19 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครอบครัวที่อาศัยอยู่ใน บ้านกุดตาดำ หมู่ที่ 2 และบ้านโนนสง่า หมู่ 5 ตำบลทัพรั้ง อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนทั้งสิ้น 111 ครอบครัว ทีมวิจัยลงไปเก็บข้อมูลจากตัวแทนผู้ปกครองในแต่ละครอบครัว ครอบครัวละ 1 คน โดยความสมัครใจเข้าร่วม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการเลี้ยงบุตรวัยรุ่น อายุ 10 – 19 ปี โดยเก็บข้อมูลกับผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มเป้าหมายอ่านและตอบเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่น ซึ่งเป็นแบบสอบถามมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ประเภท 3 ระดับ จำนวน 32 ข้อ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

2.1. ด้านการติดตามผลการเรียนของบุตรวัยรุ่น จำนวน 9 ข้อ

2.2 ด้านการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 10 ข้อ

2.3 ด้านการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรวัยรุ่น จำนวน 6 ข้อ

2.4 ด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น จำนวน 7 ข้อ

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
- เป็นประจำ	เท่ากับ 3 คะแนน	เท่ากับ 1 คะแนน
- บางโอกาส	เท่ากับ 2 คะแนน	เท่ากับ 2 คะแนน
- ไม่ปฏิบัติ	เท่ากับ 1 คะแนน	เท่ากับ 3 คะแนน

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. ประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในชุมชน ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน, อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ประจำ บ้านกุดตาดำ หมู่ที่ 2 และบ้านโนนสง่า หมู่ที่ 5 ตำบลทัพรั้ง อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา จากนั้นดำเนินการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้ช่วยนักวิจัย ทำหน้าที่แจกแบบสอบถาม โดยตรวจสอบคัดกรองความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบให้สมบูรณ์ในเบื้องต้น ก่อนเก็บคืนแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การเตรียมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ทำการลงรหัส และบันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.)

การคุ้มครองสิทธิกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตระหนักถึงการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง คือ ขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้ที่จะเก็บข้อมูลได้เข้าพกลุ่มตัวอย่าง และแนะนำตัวให้ทราบเบื้องต้น และเริ่มการอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ขั้นตอนการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งชี้แจงว่าการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง หากสมัครใจแล้วก็เซ็นชื่อลงในใบยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย และหากกลุ่มตัวอย่างต้องการออกจากการให้ข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ก็สามารถกระทำได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และการวิจัยครั้งนี้จะให้ความสำคัญว่าข้อมูลที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างจะถือเป็นความลับ และการเก็บรวมรวมข้อมูลจะไม่ระบุชื่อ หรือที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจะนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น ส่วนผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมกว้าง และข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลายภายใน 1 ปี หลังจากที่ผลการวิจัยได้รับการเผยแพร่แล้ว

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ให้สัมภาษณ์จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากร (n=111)

คุณลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	22	19.8
หญิง	89	80.2
อายุ (ปี)		
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น	28	25.2
วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง	64	57.7
วัยสูงอายุ	19	17.1
เกี่ยวข้องเป็น		
พ่อ, แม่	83	74.8
ปู่, ย่า, ตา, ยาย	20	17.8
ญาติ (ลุง ป้า น้าอา)	8	7.2
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	81	72.9
มัธยมศึกษา	28	25.2
อนุปริญญา/เทียบเท่า	1	0.9
ปริญญาตรี	1	0.9
อาชีพ		
เกษตรกร	100	90.1
รับจ้าง	7	6.3
ค้าขาย	3	2.7
แม่บ้าน	1	0.9
การมีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย		
เพียงพอ	64	57.7
ไม่เพียงพอ	47	42.3

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 80 คน (ร้อยละ 80.2) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยผู้ใหญ่ตอนกลางช่วงอายุ 40-60 ปี จำนวน 64 คน (ร้อยละ 57.1) มีความเกี่ยวข้องกับวัยรุ่นเป็นพ่อแม่ จำนวน 83 คน (ร้อยละ 74.8) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 81 คน (ร้อยละ 72.9) ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจำนวน 100 คน (ร้อยละ 90.1) รายได้ส่วนใหญ่พียงพอ 64 คน (ร้อยละ 57.7)

ตาราง 2 แสดงลักษณะครอบครัวของวัยรุ่น (n=111ครอบครัว)

คุณลักษณะ	จำนวน (ครอบครัว)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิก		
2 คน	5	4.5
3 คน	23	20.7
4 คน	47	42.3
5 คน	20	18.0
6 คน	16	14.4
จำนวนวัยรุ่น		
1 คน	91	81.0
2 คน	19	17.2
3 คน	1	0.9
4 คน	1	0.9
สถานภาพครอบครัว		
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	83	74.8
พ่อแม่หย่าร้าง	11	9.9
พ่อแม่แยกกันอยู่	11	9.9
พ่อ/แม่ถึงแก่กรรม	6	5.4
เพศของวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน		
ชายล้วน	62	56.0
หญิงล้วน	40	36.0
มีทั้งชายและหญิง	9	8.0

ครอบครัวของวัยรุ่นส่วนใหญ่มีสมาชิก 4 คน (ร้อยละ 42.3) มีวัยรุ่นอยู่ในครอบครัว 1 คน (ร้อยละ 82.0) สถานภาพครอบครัวส่วนใหญ่ 83 คน (ร้อยละ 74.8) พ่อแม่อยู่ด้วยกัน เพศของวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน ส่วนใหญ่เป็นชายล้วน 62 คน (ร้อยละ 56.0)

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวนเป็นรายด้าน

ด้านการติดตามผลการเรียน	เป็นประจำ	บางโอกาส	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนเฉลี่ย
1. สนใจติดตามผลการเรียนโดยการซักถามจากวัยรุ่น	75 (67.6)	33 (29.7)	3 (2.7)	2.65
2. การรับฟังปัญหาในการเรียน	78 (70.3)	28 (25.5)	5 (4.5)	2.66
3. ให้คำปรึกษาด้านการเรียน	58 (52.3)	47 (42.3)	6 (5.4)	2.47
4. เข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน	67 (60.4)	38 (34.2)	6 (5.4)	2.55
5. เมื่อกลับบ้านผิดเวลาจะไต่ถามเหตุผลด้วยความห่วงใย	76 (68.5)	31 (27.9)	4 (3.6)	2.65
6. รู้สึกผิดหวังมากหากมีผลการเรียนลดต่ำลงจากเดิม	47 (42.3)	56 (50.5)	8 (7.2)	2.35
7. เอ่ยคำชมเชยเมื่อประสบความสำเร็จในการเรียนหรือทำกิจกรรม	71 (64.0)	36 (32.4)	4 (3.6)	2.60
8. อนุญาตให้ไปทำรายงานอ่าน หนังสือกับเพื่อน	58 (52.3)	50 (45.5)	3 (2.7)	1.50
9. สนใจติดตามผลการเรียน โดยการซักถามจากครูประจำชั้น	59 (53.2)	46 (41.4)	6 (5.4)	2.48
ด้านการอบรมสั่งสอน				
1. การวางตัวที่เหมาะสมต่อเพศตรงข้าม และ การรักนวลสงวนตัว	38 (77.6)	8 (16.3)	3 (6.1)	2.71
2. การมีกริยามารยาทที่นุ่มนวล/สุภาพบุรุษ	42 (85.7)	7 (14.3)	0 (0.0)	2.86
3. การแต่งกายเหมาะสม และถูกกาลเทศะ	42 (85.7)	5 (10.2)	2 (4.1)	2.82
4. การเคารพ พ่อ – แม่ และผู้ใหญ่	43 (87.8)	6 (12.2)	0 (0.0)	2.88
5. การไม่เที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์	34 (69.4)	14 (28.6)	1 (2.0)	2.67
6. การไม่พักแรม ค้างคืนนอกบ้าน	31 (63.3)	17 (34.7)	1 (2.0)	2.61
7. การไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขต่างๆ เช่น ไม่ดื่มสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน	39 (79.6)	6 (12.2)	4 (8.2)	2.71
8. การไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน/การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	38 (77.6)	6 (12.2)	5 (10.2)	2.67
9. การใช้จ่ายอย่างประหยัด	38 (77.6)	10 (20.4)	1 (2.0)	2.76
10. การเสียสละ และมีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น	43 (87.8)	6 (12.2)	0 (0.0)	2.88
ด้านการสื่อสารกับวัยรุ่น				
1. มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับวัยรุ่นเสมอ	69 (62.2)	38 (34.2)	4 (3.6)	2.59

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวนเป็นรายด้าน (ต่อ)

ด้านการติดตามผลการเรียน	เป็นประจำ	บางโอกาส	ไม่ปฏิบัติ	คะแนนเฉลี่ย
2. พูดคุยกับวัยรุ่นผ่านเครื่องมือสื่อสารมากกว่าการพูดคุยโดยตรง	38 (34.2)	49 (44.1)	24 (21.6)	2.13
3. แสดงความรักต่อวัยรุ่นด้วยการจับมือและโอบกอด	62 (55.9)	40 (36.0)	9 (8.1)	1.52
4. มักจะใช้คำพูดที่รุนแรงก่อนอบรมสั่งสอนวัยรุ่น	27 (24.3)	61 (55.0)	23 (20.7)	2.04
5. มักแสดงอาการไม่พอใจเมื่อวัยรุ่นประพฤติตัวไม่เหมาะสม	27 (24.3)	72 (64.9)	12 (10.8)	2.14
6. มักใช้คำพูดที่เป็นการออกคำสั่งกับวัยรุ่นให้ประพฤติตาม	30 (27.0)	68 (61.3)	13 (11.7)	2.15
ด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม				
1. ควบคุมไม่ให้วัยรุ่นเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์	75 (67.6)	25 (22.5)	11 (9.9)	2.58
2. ควบคุมไม่ให้วัยรุ่นแต่งกายโป๊ และไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	77 (69.4)	21 (18.9)	13 (11.7)	2.58
3. ควบคุมวัยรุ่นไม่ให้ดื่มสุรา สูบบุหรี่ และไม่เล่นการพนัน	85 (76.6)	17 (15.3)	9 (8.1)	2.68
4. ควบคุมค่าใช้จ่ายของวัยรุ่นไม่ให้ฟุ่มเฟือย	75 (67.6)	32 (28.8)	4 (3.6)	2.64
5. ควบคุมวัยรุ่นไม่ให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง	70 (63.1)	31 (27.9)	10 (9.0)	2.54
6. ไม่อนุญาตให้วัยรุ่นค้างคืนที่บ้านเพื่อน	57 (51.4)	48 (43.2)	6 (5.4)	2.46
7. ควบคุมวัยรุ่นไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	95 (85.6)	11 (9.9)	5 (4.5)	2.81

ด้านการติดตามผลการเรียน พฤติกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การรับฟังปัญหาในการเรียน ($\overline{X}$ =2.65) ต่ำสุด คือ อนุญาตให้ไปทำรายงานบ้านเพื่อนตอนเย็น ($\bar{x}$=1.50)

ด้านการอบรมสั่งสอน วัยรุ่นเพศหญิง เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การเคารพพ่อแม่และผู้ใหญ่ การเสียสละและมีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ($\overline{X}$ =2.88) ต่ำสุด คือ การไม่พักแรม ค้างคืนนอกบ้าน ($\overline{X}$ =2.61) สำหรับวัยรุ่นเพศชาย เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การเคารพพ่อแม่และผู้ใหญ่ ($\overline{X}$ =2.72) ต่ำสุด คือ การไม่เที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ ($\overline{X}$ =2.42)

ด้านการสื่อสารกับวัยรุ่น พบว่า เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\overline{X}$ =2.59) ต่ำสุด คือ ไม่ใช้คำพูดรุนแรง ($\overline{X}$ =1.96)

ด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เรื่องที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ควบคุมไม่ให้มี

เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ($\overline{X}$ =2.81) ต่ำสุด คือ ไม่อนุญาตให้ไปค้างคืนบ้านเพื่อน ($\overline{X}$ =2.46)

10. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

10.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยครั้งนี้ไปใช้

การวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบว่าพฤติกรรมการเลี้ยงดูวัยรุ่นของผู้ปกครองในเรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ 3 เรื่อง คือ การใช้คำพูดที่รุนแรง และการไม่เข้มงวดเรื่องการเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ และการอนุญาตให้ไปทำรายงานบ้านเพื่อนตอนเย็น ซึ่งประเด็น 3 เรื่อง ดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้ทราบว่าผู้ปกครองควรจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะการใช้คำพูดกับบุตรวัยรุ่นให้เหมาะสม และผู้ปกครองควรเข้มงวดไม่ให้วัยรุ่นไปเที่ยวสถานเริงรมย์ รวมถึงการไปทำการบ้านที่บ้านเพื่อนในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ทั้งหมดนี้ คือปัญหาด้านทักษะการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นของผู้ปกครอง เพราะสังคมไทยนั้น หากสถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะส่งผลดีต่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น

10.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยประเด็นด้านนี้ในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยโดยนำข้อมูลจากผลการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ในการวางแผนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในการอบรมให้ความรู้กับผู้ปกครองด้านทักษะการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการติดตามผลการเรียน ด้านการอบรมสั่งสอน ด้านการสื่อสารกับวัยรุ่น และด้านการควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ปกครองไทยได้เลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นอย่างถูกต้องต่อไป อันจะส่งผลให้เกิดการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น

เอกสารอ้างอิง

[1] นิธิรัตน์ บุญตานนท์.หยุดการตั้งครรภ์วัยรุ่นเรื่องยากที่ต้องช่วยกัน.(ออนไลน์). ม.ป.ป.(วันที่ค้นข้อมูล 23 ธันวาคม 2555). เข้าถึงได้จาก http://hpc5.anami.moph.go.th

[2] พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์. การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว.(ออนไลน์).ม.ป.ป.(วันที่ค้นข้อมูล 30 พฤศจิกายน 2555) เข้าถึงได้จาก http://www.elib-online.com

[3] วัลยา ธรรมพนิชวัฒน์. เพศศึกษาสำหรับวัยรุ่นไทย. วารสารสภาการพยาบาล 2553 ; 25: 5-9.

[4] วรรณี เดียวอิศเรศ, กิ่งกาญจน์ คงสาคร, และศิริพร ภาณุวาทกุล. ความเชื่อเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองและวัยรุ่นในครอบครัวไทย. วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา 2554; 6(2): 48 – 58 .

[5] สุรีย์พร กฤษเจริญ, เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, กัญจนี พลอินทร์, ฐิติพร อิงคถาวรวงค์, และจรัญ ศรีทวีวัฒน์. การพัฒนาศักยภาพพ่อแม่เพื่อสอนเรื่องเพศให้ลูก. สงขลานครินทร์เวชสาร 2552 ; 27(4) : 61-70.

[6] อาภาพร เผ่าวัฒนา. การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น: การมีส่วนร่วมของครอบครัวโรงเรียนและชุมชน.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โนเบิล; 2552.

[7] Department of Epidemiology, Ministry of Public Health. The number of AIDS patients To date, 28 February 2550, Bangkok.

[8] Dilorio C, Kelley M, Hockenberry EM. Communication about sexual issues:mothers, fathers, and friends. Journal of AdolescentHealth 1999; 24: 181 – 189.

[9] JaccardJD, Gordon V. Adolescent Perceptions of Maternal Approval of Birth Control and Sexual Risk Behavior.American Journal of Public Health 2000;90: 1426-1430.

[10] LefkowitzES, Kahlbaugh P, Kit-fong AT, Sigman M. Longitudinal study of AIDS Conversations between Mothers and Adolescents. AIDS Education and Prevention1998; 10: 351 – 365.

[11] Powattana, A. Development of a Model for Parent-Adolescent Daughter Communication about Sexuality

[12] RosenthalD, Feldman SS. The Importance of importance: adolescents perceptionsof parental communication about sexuality. Retieved January 8, 2013 from http//www.idcalibrary.com

[13] Siriporn Kauphuthai. Behavior problems of teenagers. Search on January 26, 2552 http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=139